

Mládí už je to tam

Yveta Simonová

Myšlenky se někdy v hlavě pletou,
každá někam jinam zaletí,
všechny ale mluví stejnou větou,
šeptají mi smutný dvouvětí:

Mládí už je to tam, podlehlo trampotám,
dolej si číš a zapudruj si pláč.
I když ti bídne je, usměj se vlídně jen
a možná zpátky, zpátky přiletí.
Daj-daj-daj, dáj-daj-daj, daj-daj-daj,
dáj-daj-daj, daj-daj-daj-dáj,
daj-daj-daj-daj-daj-dáj.

Myšlenky se někdy v hlavě točí a pak letí někam do polí.
Já čtu lidem na ulici z očí větu, která trochu zabolí.
Mládí už je to tam, podlehlo trampotám, dolej si číš
a zapudruj si pláč. I když ti bídne je, usměj se vlídně jen
a možná zpátky, zpátky přiletí.
Daj-daj-daj, dáj-daj-daj, daj-daj-daj,
dáj-daj-daj, daj-daj-daj-dáj,
daj-daj-daj-daj-daj-dáj.

Lásky dávno spí či spíš si hoví,
marně, marně srdce probouzí.
Zrcadlo mi stejnou pravdu poví,
přestože se trochu ostouzí.
Mládí už je to tam, podlehlo trampotám,
dolej si číš a zapudruj si pláč.
I když ti bídne je, usměj se vlídně jen
a možná zpátky, zpátky přiletí.
Daj-daj-daj, dáj-daj-daj, daj-daj-daj,
dáj-daj-daj, daj-daj-daj-dáj,
daj-daj-daj-daj-daj-dáj.

Myšlenky se někdy zrovna hrnou,
jak jim, jenom jak jim utéci.
Jak se státi rychlonohou srnou
nebo aspoň zůstat nad věcí ?
Mládí už je to tam, podlehlo trampotám,
dolej si číš a zapudruj si pláč.
I když ti bídne je, usměj se vlídně jen
a možná zpátky, zpátky přiletí.

Daj-daj-daj, dáj-daj-daj, daj-daj-daj,
dáj-daj-daj, daj-daj-daj-dáj,
daj-daj-daj-daj-daj-dáj.